

UBYTOVÁNÍ

V lázeňském středisku a jeho okolí není nouze o ubytování nejrůznější úrovně. Můžete se ubytovat v nejstarším **hotelu Kvarner** *** (v sezóně dáte za jednolůžkový pokoj s výhledem na moře 87 eur. Hotel s 89 pokoji má vlastní přístup k moři, dva bazény, z toho jeden se slanou vodou. **Hotel Imperial** *** (jednolůžkový pokoj v sezóně přijde na 47 eur) je o něco větší, disponuje 127 pokoji, a je jen o rok mladší než Kvarner.

Co do slávy a vznešenosti se moderní nevzhledná betonová kostka **hotelu Ambassador** (v sezóně zaplatíte za postel v pokoji s výhledem na moře 100 eur) nemůže se svými konkurenty rovnat. Nicméně co do luxusu vnitřního vybavení nemá ve městě konkurenci. Ambassador je je-

diný pětihvězdičkový hotel ve městě. Nabízí přes 200 pokojů, dva bazény, saunu nebo fitness. Zajímavé ubytování v luxusním prostředí nabízí **Villa Astra** z počátku minulého století. Budova v benátském stylu stojí v obci Lovran jen několik kilometrů jihozápadně od Opatje. Pronájem pokoje stojí 200 eur. Součástí vily je otevřený bazén a masážní a relaxační studio.

INFORMACE

Oficiální stránky města naleznete na webovské adrese: www.opatija.hr
Turistické informace o cestování do Chorvatska poskytne také Chorvatské turistické sdružení: Krakovská 25, Praha 1.
Tel.: 222 211 812
e-mail: info@htz.cz
www.chorvatsko.hr

FOTO: MARTIN BRUMMEL

→ staven. Pokud byste totiž zpovídali významné osobnosti ze seznamu ubytovaných hostů napříč 20. stoletím, pravděpodobně jen málokteré z nich by se shodly, že bydlely ve stejném hotelu. Císař František Josef by určitě nezaváhal – hotel se jmenoval po jeho snaze, korunní princezně Stefanii, která jej v roce 1885 otevřela. Italský král Viktor Emanuel III. by se jménem hotelu také neměl problém, byl pojmenován po jeho ženě – Regina Elena. Josip Broz Tito bydlel v hotelu poprvé v roce 1946 a podle legendy to bylo první místo na Istrii, které komunistický vůdce navštívil krátce předtím, než se tato část země stala součástí socialistické Jugoslávie. Tito by už ale problém s názvem mohl mít. V době své první návštěvy se totiž ubytoval v hotelu Moskva, při pozdějších návštěvách přespával v hotelu Central a od konce šedesátých let už pobýval pouze v hotelu Imperial. A přitom ti všichni jmenovaní vcházeli do „svěho“ hotelu stejným vchodem, po stejném schodišti a pravděpodobně i po stejném rudém běhounu.

Kudy kráčeli slavní

Výčet slavných hostů istrijských lázní samozřejmě nekončí u návštěvníků hotelu Imperial. Téměř na každém

kroku narazíte v Opatji na nějakou stopu po významné celebritě politického nebo kulturního života. Chybí jen chodníček slávy, do něhož by světové hvězdy otiskly své ruce. Dost těžko si lze ale představit staříčkého mocnáře Rakouska-Uherska Františka Josefa I., jak si kleká na opatijské kolonádě a zanechává zde svůj otisk ruky. Ani od Tita by asi nikdo neočekával takový,

Moderní podoba madony z roku 1950

veskrze komerční čin. A tak po mocných, kteří do Opatje kdy přijeli, zůstala jen jména ulic, nábřeží a promenád. A po slavných umělcích pamětní desky a jejich osobní vzpomínky. A vydalo by to skutečně na rozsáhlý seznam. Odpočívat sem přijeli například ruský spisovatel Anton Pavlovič Če-

chov, skladatelé Giacomo Puccini, Pietro Mascagni či Franz Lehár. Ruský spisovatel Vladimir Vladimirovič Nabokov zde jako mladý student začal snít svůj literární příběh o mladičké Lolitě a stranou nezůstali ani umělci z Čech. Skladatel Gustav Mahler tvořil v letech 1900 a 1901 v místní vile Jeanette a houslový virtuóz Jan Kubelík si zdejší podnebí zamiloval natolik, že kromě tradičních promenádních koncertů zakotvil v Opatji s rodinou natrvalo. V roce 1907 se mu zde narodila čtvrtá dcera Klára a v roce 1921 koupil Kubelík vilu Rosalii, ve které dnes sídlí opatijské Casino.

Od Římanů k železniční

Istrijský poloostrov patřil vždy k důležitým jihoevropským regionům. Postupně jej ovládali Istriové (původem starověké ilýrské kmeny), Řekové, Římané, Ostrogóti, Frankové a v 6. století připadlo istrijské pobřeží charvátským kmenům. Ale ani novodobější historie nepřinesla zklidnění politických poměrů. Po pádu Benátské republiky v roce 1797 připadla Istriie Rakousku, poté ji ovládala Francie a v roce 1813 se na dalších sto let stala součástí rakousko-uherské monarchie. Po první světové válce zdejší území ovládala Itálie, která se jí mu-